

Навчити вас сміятися

Оксана Радушинська

Навчити вас сміятися? Не вмію...
Наука ця написана на росах,
Наука ця прочитана в завію
Сніжинками, що повстались у косах.

Навчити сумувати вас? Не хочу...
Це - кубла, всиротілі ще за літа,
Це - у хатів підсліпуваті очі,
В старих хатів, що просять тихо хліба.

Навчити повертатися? Та що там -
У два кінці втікають всі дороги.
Й, пробігши вже ліси, поля, болота -
Впираються чи в пустку чи в пороги.

Ну, що я вмію? Ну, чому навчилась?
Ані скарбів шукати, ані щастя...
Я після когось в світ цей народилась,
Я перед кимось долю успію спрясти.

І казку скаже ясен жовтолапий
Й сичі, укравши в місяця очища,
Натрусять сажі з коминів лапатих,
Щоб ними все у вічність записати
Могла у небі зірочка найвища:

Кого навчу сміятися дитинно,
Кому розраджу смуткові толоки...
... Тихіш!
Вродилась на землі людина
Й знов пахне дим із комина солодкий!...